

OKTOBER ♦♦♦♦ ANGELČEK ♦♦♦♦ 1929/1930

L.-F.: Pisma.

PRELJUBA FRANCIKA!

TVOJE ljubo pismo sem res brala z veseljem in sem ga pokazala tudi znankam, kako zna moja sestrična vljudno pisati, če je tudi še par let za porednim Jankom. O Francika, saj se ne damo, da bi bile deklice slabše od teh prevzetnih fantov! Toda — veš, Tvojim mislim o mestnih dobrotah smo se pa le smejale. Ali res misliš, da je v mestu vsak in zmiraj pečenko in si nakupi kadarkoli hoče vsega lepega in dobrega, kar vidi po izložbah in na trgu? O draga Francika, saj ne veš, kaj imaš, ko si na kmetih! V mestu se stiskamo v tesna stanovanja, nimamo dvorišč, nimamo kleti, ne smemo poskočiti, ne smemo zavriskati. Druginja stanovanj je taka, da ne ostane za krompir, kaj li za pečenko. Vse, kar potrebuješ — še vodo — moraš drago plačati. Ti greš v gozd in se nazoblješ jagod, jaz pa omedlevam na trgu zanje; Ti splezaš na češnjo ali na jablano pa se naužiješ najboljšega sadja, mi pa za slabo, sparjeno blago štejemo dinarje. Ti vsega dobiš in imaš doma. Če paseš krave,

si vsaj na zraku in se napiješ svežega pristnega mleka, mi pa dobivamo brozgo, ki ni nikdar taka kakor mleko pri vas. Zobje te bolijo od črnega kruha, praviš? Beži no! Saj pravijo zdravniki, da čisti in ohrani ravno črni kruh zobe. Na Švedskem in po krajih Nemčije, kjer uživajo zelo črn in trd kruh, imajo ljudje prav močne zobe; žemljic in kifeljcev je pa sama pena in kvas in njih uživanje ne daje moči in ne dela takih rdečih lic, kakor jih imate na kmetih. Praviš, da imamo v mestih lepe cerkve; glej, meni se je pa tako priljubila tvoja vaška cerkvice in tiha pobožnost v nji. Lepe cerkve, dragica moja, niso glavno; ponižnost in zadovoljnost pa vidi Bog tudi v preprosti cerkvi. Res imamo v mestih blizu v šolo, zato pa pridemo tudi tako malo na zrak, da moramo o počitnicah na kmete. S kmetov vam pa ni treba v mesto po rdeča lica... Po napornih potih, v dežju in blatu, v snegu in mrazu se vam utrdi život. Niti ne veš, kaj vse imaš, ko si na kmetih in na svojem. Prosim te, ne želi si po mestu! Nikdar ne boš našla v njem sreče, ki jo uživaš doma. No, Francika, videla boš, ko me obiščeš, da je v mestu res dolgčas. Branko Te pozdravlja, pa tudi moji starši, vsi pozdravljamo Tvoje starše in še celó Janka. Piši spet kmalu svoji ljubeči Te sestrični, ki sanja vedno le o lepem bivanju na kmetih.

Tvoja

Dragica.

Pripis. Kar se tiče obleke, Francika, ste na kmetih že skoraj preveč gosposki — kaj?

Albin Čebular: V leščevju.

*Na grmu lešniki čepijo,
iz rjavih koškov se smejiijo
in k njim se dečica drvi,
na rami nese vreče tri.*

*Pa veperice iz temne hoste
postrani gledajo te goste,
a deca pravi jim tako:
»Še dosti vam ostalo bo!«*